

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

Vine Domnul întru ale Sale, și Se vestește pe Sine când vine. Amin. Vin la voi, copii ai venirii Mele, iar voi primiți-Mă și faceți-Mi primirea, că e sărbătoare în cer și pe pământ pentru sfinți și pentru credincioși. Vin la voi, că aici este împărăția Mea, fiindcă Eu împărățesc peste voi și peste grădinița aceasta. Amin.

E sărbătoare pentru mama Mea Fecioara. Ea s-a dat Mie locaș din pruncie, și s-a pregătit să-Mi fie biserică, și Mi-a fost, și Mi-a pregătit venirea Mea cea de acum două mii de ani, așa cum Verginica, cea prin care v-am ales pe voi, Mi-a pregătit venirea Mea cea de la sfârșit, așa cum și voi Îmi gătiți acum venirea ca să vin, fiilor. Faceți-Mi primirea, și hai să lucrăm și să așezăm prin cuvânt facere nouă, mereu nouă peste Israel cel din români, poporul Meu de azi, și peste oricine va crede și se va boteza în apa râului vieții, care curge din cer și trece prin această grădină, ca să se împartă apoi, și să ude pământul, și să crească pe el om nou, om după chipul și asemănarea Mea.

Am dat omului ca tipar pe Dumnezeu, căci am venit Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat prin Fecioară, mama care M-a născut prunc în Betleem acum două mii de ani. Am dat omului ca tipar pe mama Mea Fecioara, ca să se dea omul Mie din pruncie și să-Mi fie biserică și să-Mi fie venire. Să vină omul încă din pruncie la Dumnezeu, ca să vină Dumnezeu la om, căci scris este: *«Cel ce crede în Mine, voi veni la el, și voi face casă la el, și voi cina cu el, și Mă voi arăta lui»*. Amin.

Fiilor, este, oare, scris acest cuvânt ieșit din gura Mea acum două mii de ani? Este, tată. Vă zic așa că vă sunt Părinte, că v-am născut din cuvântul Duhului Sfânt ca să-Mi fiți fii și să vă zic fii, după cum vedeți că vorbesc cu voi. Căutați și voi și vedeți în cartea proorociilor, că scrie așa: *«Poporul care locuia în întuneric va vedea lumină mare, căci prunc S-a născut nouă, Fiu S-a dat nouă, a Cărui stăpânire o poartă pe umerii Lui. Și se cheamă numele Lui înger de mare sfat, sfetnic minunat, Dumnezeu preaputernic, Stăpân al păcii, Părinte al veacului ce va să fie»*. Amin. Iată, am făcut din voi fiii veacului nou, iar Eu vă sunt Părinte și vă zic fii, fiilor. Știe, oare, omul credincios de pe pământ ce înseamnă să fie fiu al Meu pe pământ? Știe omul, oare, ce înseamnă să fie fiu al Meu în veacul ce va să fie? Acum două mii de ani Eu Însumi am venit Om între oameni și am dat omului învățătură, și omul trebuie să știe. Trebuie, dar nu vrea. Nu vrea omul să audă nici ce am spus atunci, nici ce spun acum. Este, oare, scris în Scripturi despre lucrarea cuvântului Meu de azi? Este, fiilor. Eu Însumi am spus că voi veni după ce Mă voi înălța la Tatăl și voi învăța de toate pe om, că iar și iar spun: nu M-am dus în cer ca să stau fără lucru, ci M-am dus ca să vin pe cărarea celor credincioși și să fiu lumină, precum sunt. Dacă am grăit mereu peste poporul Israel în vremea Mea cu el, dacă atunci Moise și cei de după el au scris toate cuvintele Mele ca să fie ele, și iată, sunt, că Eu grăiesc din ele, oare acum să stau în cer fără să lucrez, fără să grăiesc cuvântul Meu peste om? O, nu se poate așa ceva, căci Eu am spus celor uniți cu Mine: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul timpului»*. O, nu mai are omul timp să știe cuvintele Mele cele de atunci și cele de acum și nu se face Mie biserică omul, și de aceea am pus Eu întrebare și am zis: știe, oare, omul credincios de pe pământ ce înseamnă să fie fiu al Meu pe pământ? și știe el, oare, ce înseamnă să fie fiu al Meu în veacul ce va să fie? Eu sunt Părinte al veacului ce va să fie și al fiilor veșniciei. Duhul Tatălui Meu Savaot a grăit prin prooroci aceasta, și așa M-a numit: Părinte al veacului ce va să fie, iar Tatăl Meu este în Mine din veac și până în veac.

Eu Îi sunt Tatălui biserică, și Tatăl Îmi este Mie biserică. Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine. Amin. Taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai știe omul care crede în Dumnezeu. O, nu-i de ajuns să știe omul că este Dumnezeu. Aceasta o știe și cel ce zice că nu este Dumnezeu, că nu crede în Dumnezeu. Taina de biserică a lui Dumnezeu, aceasta este: Eu în om, și omul în Mine, așa precum l-am făcut Eu pe om ca să fie atunci când am luat cu mâna lut și l-am lucrat pe omul cel întâi zidit, ca să pun în el apoi suflet viu, și Duhul Meu apoi, ca să am biserică și să stau în ea, și să Mă odihnesc în ea după facerea a toate câte le-am făcut, căci mai întâi am făcut lumina și cerul și pământul și toate câte sunt sus în cer și jos pe pământ și sub pământ și în ape, și apoi l-am făcut pe om, apoi Mi-am zidit biserică, loc de odihnă Mi-am zidit după ce pe toate le-am făcut numai cu cuvântul. Am făcut om ca să Mă odihnesc în el, și l-am numit ziua Mea de odihnă, dar n-a trecut mult, și M-a cuprins tristețea și neodihna, și atunci am strigat pe om și am zis: «Unde ești?», iar el Mi-a răspuns: «Te-am auzit umblând, Doamne, și m-am ascuns de fața Ta printre pomi, căci m-am temut, fiindcă sunt gol». O, așa a făcut omul. A luat din roadele înțelepciunii și a mâncat și i s-au deschis ochii lui, și în loc să se vadă înțelept, s-a văzut gol și a dat să-și acopere goliciunea cu frunze de smochin. De atunci omul caută și iar caută, că are înțelepciune; caută cu sudoare și nu mai sfârșește, căci înțelepciunea nu are sfârșit. De atunci Eu, Domnul, Mi-am pierdut odihna și caut ca și omul, caut mereu și îl strig pe om și zic: unde ești? Unde ești, făptura Mea? Unde ești, de nu te găsec? O, așa a făcut omul pe care l-am zidit să-Mi fie Mie biserică și zi de odihnă după facerea a toate câte le-am făcut, și de atunci mereu îl caut.

O, fiilor cu care-Mi aștern cuvântul Meu de azi peste pământ, am grăit aceasta cu voi ca să se audă în lung și în lat că taina de biserică a lui Dumnezeu n-o mai știe omul, n-o mai poartă omul, căci taina de biserică, aceasta este: Eu în om, și omul în Mine, așa precum Tatăl este întru Mine, și Eu întru Tatăl.

Acum două mii de ani am făcut lucrarea venirii Mele prin Fecioară născut prunc, ca să cresc Dumnezeu tare și să fiu Părinte al veacului ce va să fie. Am făcut biserică din pântecele Fecioarei, iar Tatăl a fost cu Mine, și am ieșit spre oameni apoi, și M-am vestit Dumnezeu din Dumnezeu, și M-am dovedit ce sunt. Tot așa voi lucra și azi, și voi fi Dumnezeu preaputernic, împlinindu-Mi tot cuvântul cu care vin la voi vestindu-Mi lucrările Mele, căci din mama Mea Fecioara am ieșit prunc, iar din Verginica am ieșit cuvânt spre sfârșit, și din acest cuvânt v-am dobândit pe voi, și vă am ai Mei, și Îmi împart cu voi glasul peste pământ, căci Eu pot tot ce voiesc Eu.

Faceți-Mi mereu primirea, fiilor, ca să pot tot ce este scris să fac și să așez la loc veacul Domnului, iar unde nu voi găsi lacrimile pocăinței, voi pune Eu lacrimile suferinței pentru tot omul care nu va voi să se răstignească pe sine pentru venirea Mea cu veacul veșniciei. Nu vă mirați de felul cum M-am arătat azi în zori la voi. Nu fiți nedumeriți de vederea ce v-am arătat, fiilor, căci M-am arătat vouă răstignit pe cruce; iar dacă deasupra crucii era scris „Scaunul judecății”, aceasta vin să vă talmăcesc așa: tot omul care nu se va răstigni pe sine pentru Mine, Eu, Domnul, voi fi semn pentru el, prin răstignirea Mea pe cruce. Răstignirea Mea pe cruce a fost judecata lumii și a stăpânitorului lumii acesteia. Scaunul Meu de judecată a fost crucea; pe ea M-am așezat ca să judec. Ea a fost și este tronul judecății Domnului, și vai omului care șterge de pe trupul lui semnul dintre Mine și om! Vai și iar vai tuturor celor care au zis și zic că crucea și semnul ei nu este bun, căci aceia sunt cei ce nu voiesc să domnesc peste ei de pe scaun, de pe tronul judecății. Este scris cuvântul Meu în Scripturi, este scris așa: «Cei ce n-au voit să domnesc Eu peste ei, să fie luați și aruncați». De aceea vă zic vouă, fiilor, faceți-Mi primirea ca să vin la voi și să scriu cartea judecății, că este scris în Scripturi să vin și să deschid Eu Însumi această carte; iar ca s-o deschid, ea trebuie să fie întocmită pe pământ de Însuși Dumnezeu.

Am dat omului tipar pe Mine Însumi, Om fără de păcat. Tot omul care nu se răstignește pe sine pentru Mine, răstignirea Mea pe cruce este semn judecător pentru acesta. Am dat omului ca tipar pe mama Mea Fecioara, ca să se dea omul Mie din pruncie și până în veșnicie, și să-Mi fie

biserică și să-Mi fie loc de venire a Mea la el. Să vină omul din pruncie la Dumnezeu, sau să se facă iarăși prunc, căci Eu am scris cuvântul judecății și am zis prin Scripturi așa: *«Cel ce nu va deveni prunc, nu va intra în împărăția cerurilor»*. Să se facă omul prunc, om fără de păcat, și să nu mai păcătuiască în veac, amin, căci unde nu voi găsi lacrimile pocăinței, voi pune Eu lacrimile suferinței până la plătirea celui din urmă bănuț, căci așa este scris pentru cei ce nu se răstignesc pentru Mine. Să se facă omul prunc, om fără de păcat să se facă și să nu mai păcătuiască, și aceasta înseamnă răstignire, căci Eu, cât am stat în trup cu oamenii, le-am zis ucenicilor Mei așa: *«Mă duc să vă pregătesc loc, ca acolo unde voi fi Eu, să fiți și voi»*.

Eu dacă l-am iertat pe tâlharul de pe cruce, care era în dreapta Mea în vremea răstignirii Mele, și l-am dus iertat în rai, de ce am făcut Eu așa cu el? Am făcut așa pentru că el nu cunoștea pe Dumnezeu, iar dacă L-a cunoscut în ceasul morții, el n-a mai făcut apoi nici un păcat ca să mai moară față de Mine, și a rămas prunc și sfânt cu inima și cu trupul, și a murit lângă Mine mărturisindu-Mă de atunci și până azi prin Scripturile răstignirii Mele, și a fost numit de Mine mucenic răstignit pe cruce. Oamenii însă își zic că Eu îi voi ierta în ultima clipă ca pe tâlharul de pe cruce, care și-a spovedit păcatele pe care le-a făcut, și altele n-a mai făcut.

Stau oamenii în nepăsare de suflet și de veșnicie, și Eu vin și îl strig pe om ca să Mă audă, iar cel ce aude glasul Meu și nu-și împietrește inima, acela să se împruncească și să vină la Mine prunc, să vină cât are vreme de venit, nu când nu mai are vreme. Mama Mea Fecioara s-a dat Mie din pruncie cu toată neprihănirea ei, și Eu Mi-am făcut din ea biserică în care Mi-am pregătit venirea.

O, mamă Fecioară, citeai în cartea proorociilor despre Fecioara care Mă va naște pe Mine, Fiul Tatălui Savaot, și voi ai să Mă poți ajuta, și te rugai Tatălui pentru venirea Mea, ca să vin și ca să slujești venirii Mele. Tatăl și cu Mine te-am ascultat, și am trimis pe înger și ți-a vestit că tu Mă vei naște între oameni. O, mamă, te serbează cerul pruncă de trei ani, slujitoare lui Dumnezeu! Viața ta cea sfântă este scrisă pe pământ, dar omul e greoi la credință, iar cei ce stăpânesc prin lucrare de biserică, tot greoi sunt și aceștia, și nu dau omului putere să creadă. Învață-i tu prin cuvântul Meu pe oameni. Hai cu Mine pe cărarea cărții Mele, că vremea e când Eu vin cu sfinții pe pământ ca să-Mi desăvârșesc venirea. Te așez cuvânt înaintea oamenilor și înaintea creștinilor ca să-i înveți taina de biserică a lui Dumnezeu, Eu în om, și omul în Mine, taina pe care ai împlinit-o tu, mamă. Te-am pus tipar înaintea creștinilor pe pământ, și te pun și din cer. Învață-i pe ai Mei. Învață-i prin ei și pe creștinii care trăiesc prea puțin pentru Mine. Învață-i și pe cei ce au uitat pe Dumnezeu. Învață-i pe ai Noștri din grădină, ca să se audă peste tot ce trebuie să fie un fiu al veacului ce va să fie. Amin, amin, amin.

– *Mă așez cuvânt, Fiule Emanuel, căci Tu ești Hristosul Tatălui, venit între oameni prin pântecele meu fecioresc. Te mângâi în durerile venirii Tale mângâindu-Ți fiii din grădină. Amin.*

Veniți, copii ai Fiului meu, Iisus Hristos, veniți spre ascultarea cuvântului cel pentru taina de biserică a lui Dumnezeu. Eu vă mângâi pe voi, ca să întindă creștetul și inima sub mâna mea mângâietoare toți cei care vor să-I dea viață creștinească din ei Fiului meu, Iisus Hristos, Mielul și Păstorul bisericii sfinte pe pământ, Părinte al veacului ce va să fie, Domnul păcii, așa cum Tatăl Savaot L-a numit pe El prin prooroci. Veniți voi sub scutul învățaturii sfinte, iar acest cuvânt cheamă pe toți care dau să vină și nu știu ce este taina de biserică între cer și pământ.

Un fiu al Domnului pe pământ, un fiu al veacului ce va să fie trebuie să vină ca și mine din pruncie la slujirea lui Dumnezeu, trebuie din pruncie să vină întru împărăția cerurilor, iar cel ce vine mai târziu, trebuie să se facă prunc sub scutul Domnului și să se lase purtat de mână ca și pruncul; să stea în așteptarea venirii Fiului meu ziua și noaptea, așa cum am stat eu, și până să-L nasc, și după ce S-a dus la Tatăl. Un copil al lui Hristos se scoală până în răsărit de soare, și, trezindu-se din somn, cade cu fața la pământ de trei ori, mulțumind Domnului și sfinților și îngerilor pentru paza asupra lui, zicând cu cuvântul: „Doamne, nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine, ca să fiu fiu al zilei ziua și noaptea, fiu al Tău, acum și

în veacul ce va să fie. Mă închin Ție cu totul, însemnându-mă cu semnul sfintei cruci, ca să se teamă de mine diavoli, și să Te bucuri Tu de viața mea lângă Tine, Doamne. Amin“. *Copilul lui Hristos merge apoi și se spală pe față de trei ori, și pe mâini, închinându-și trupul cu mâna în semnul crucii Fiului meu, Care a suferit moarte pe cruce. El merge apoi și se așează în genunchi cu închinăciuni și rostește laude Domnului și rugile cele de dimineață. El cere apoi Domnului pe sfinți și pe îngeri, și pe Domnul Însuși ca să fie cu el în tot lucrul mâinilor lui, închinându-și mereu trupul și lucrul cu semnul sfintei cruci și cugetând la clipa venirii Fiului meu. El își împarte lucrul mâinilor lui cu lucrul rugăciunii lui pentru lauda Domnului său, veghind cu trezie să nu cadă de la fața Domnului. El aduce apoi cuvânt de mulțumire Domnului pentru săvârșirea lucrului zilei, și cerând peste el pază de sfinți și de îngeri se așează pentru odihna trupului cu trezie de suflet până la vremea rugăciunii de aur, în miez de noapte, când se scoală rugându-se.*

Acolo unde sunt mai mulți copilași ai lui Hristos, așa cum Îi este Lui plăcerea, să nu doarmă toți deodată când se odihnesc, căci Fiul meu a zis celor ce toți au adormit deodată: «De ce dormiți? Sculați-vă și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită». O, duhul cel potrivit pândeste mereu să-l găsească pe creștin în nepăsare de suflet, iar unde sunteți mai mulți, vegheați unul pentru altul, fiilor, căci așa este bineplăcut la Dumnezeu, iar tot ceea ce faceți, să nu fie al vostru, căci voi nu sunteți ai voștri, ci ai lui Hristos. Creștinul nu mai este stăpân pe trupul său, ci Hristos. Tot așa și cu sufletul, tot așa și cu duhul dacă trupul este al lui Hristos, și așa este taina de biserică a lui Dumnezeu, așa, și altfel nu este.

Creștinul și fiul veacului ce va să fie nu poate fi prin nimic despărțit de Dumnezeu, ci toate câte face el cu trupul, cu sufletul și cu duhul, îl unesc pe el cu Dumnezeu. El este frumos ca și cei din cer, ca să fie cerul pe pământ cu el. El este senin, el se împarte celor ce sunt ai lui Hristos și se dă întreg lui Hristos, Care Se împarte și nu Se desparte, dându-Se întreg acolo unde Se dă. Fiii veacului ce va să fie sunt oglinda veșniciei pe pământ, precum am fost eu, mama Fiului lui Dumnezeu, și sunt unii pentru alții, dându-se unii pe alții lui Dumnezeu. Amin. Aceasta este taina de biserică a lui Dumnezeu între oameni și înaintea lui Dumnezeu, căci fiii veacului ce va să fie lucrează lângă Domnul la planul facerii veșniciei între cer și pământ. Amin, amin, amin.

V-am învățat pe voi, cei din grădinița Fiului meu. Să ia de la voi apă vie cei însetați, și să se facă în ei izvor de apă vie ca să nu mai înseteze, căci apă bună nu se mai găsește decât în cer, fiindcă omul care învață pe om s-a împământit de tot, și se teme om de om, și se ascunde om de om, căci așa este pe pământ. V-am dat vouă, ca să dați voi în numele Fiului meu, Iisus Hristos, Domnul păcii, Părinte al veacului ce va să fie, precum Tatăl Savaot a rostit prin prooroci numele Lui.

I-am învățat, Fiule, după cum a fost cuvântul Tău, căci cei din cer fac voia Ta cea atotputernică. Toți împărații minciunii stau pe scaune și pe tronuri rușinoase și iau slavă de la oameni, dar tronul Tău de stăpânire și de judecată este crucea pe care Te-ai așezat când ai judecat lumea prin răstignirea Ta. Crucea răstignirii este scaunul Tău de judecată, Fiule al meu și Doamne al păcii, căci ai purtat pe umerii Tăi stăpânirea Ta și scaunul Tău de judecată peste neamul omenesc. Îți sărut crucea suferinței și Îți mângâi așteptarea și îi mângâi pe cei ce Te așteaptă, căci sunt mamă. Amin, amin, amin.

– Iar Eu, Domnul Cel Atotputernic, vă întăresc pe voi cu brațul Meu cel tare, căci voi, fii ai grădinii Mele, sunteți cei care ați rămas cu Mine în încercările Mele, în truda Mea dintre cer și pământ pentru înnoirea facerii, și Eu vă rânduiesc vouă împărăție precum Mi-a rânduit Mie Tatăl Meu, ca să mâncați și să beți la masa Mea în împărăția Mea și să ședeți pe tronuri, judecând de lângă Mine peste neamul omenesc. Amin.

Cel ce șade pe tron este cel ce se răstignește pe sine pentru viața Mea în el, căci Eu așa am spus prin cuvântul Meu care este cu voi: «S-a luat scaunul împăraților de pe pământ, iar cel ce voiește să împărătească, să stea ca Mine, pe cruce, și așa să împărătească, căci vine Duhul Sfânt și șade Împărat peste pământ». Amin, amin, amin.

Acum, fiilor, dați poporului Meu cuvântul cel de sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, și adunați-vă iar lângă gura Mea, care va lăsa din ea cuvântul pentru cel ce a stat arhiereu pe scaunul din cetatea Târgoviște, căci acum opt ani am grăit cu el pe pământ pentru piatra aceasta, iar acum grăiesc cu el în cer, căci l-am luat de pe pământ. Adunați-vă cu Mine, că las carte pentru această cetate ca să împlinesc, căci am zis că voi veni cu el în casa lui ca să mărturisească de lângă Mine peste pământ pentru biserica din cetatea aceasta, și pentru piatra Mea, care este cu voi. Amin.

***

Eu sunt Alfa și Omega, Cel Care este, Cel Care era și Cel Care vine. Amin. Ceea ce auziți, scrieți în cartea Mea și trimiteți bisericilor de pe pământ, voi, străjeri ai cuvântului Meu, care vine cu norii. Glasul Meu este ca vuetul apelor mari, și din gura Mea iese sabie ascuțită cu două tăișuri. Nu vă temeți. Acestea zice Cel dintâi și Cel de pe urmă: stați întru întâmpinarea Mea până voi veni, amin, căci Eu sunt Cel ce deschide, și nimeni nu va închide; Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului. Amin, amin, amin.

Cel ce nu crede că Eu sunt Cuvântul Care grăiește din cer peste voi, acela se osândește pe sine, așa precum cel ce nu se răstignește pe sine pentru Mine, este osândit prin răstignirea Mea pentru el. Sculați-vă și faceți-Mi primirea, fiilor din grădina cuvântului Meu, căci am iesle în România și Mă nasc cuvânt în ea pentru cei ce cred și pentru cei ce nu cred că Eu sunt Cuvântul Care grăiește din cer peste această grădină în care Mi-am înfipt țărșul împărăției Mele, căci peste voi Eu sunt Stăpânul, și vă păstoresc după a Mea plăcere și Mă bucur de voi, căci am vestit prin prooroci și am zis: «*Eu Însumi voi purta grijă de oile Mele și le voi cerceta. Dărui-le-voi lor binecuvântare, și ploaie le voi trimite la vreme, și vor ști că Eu, Domnul Dumnezeu lor, sunt cu ele, iar ele, casa Mea, poporul Meu, turma pe care o pasc Eu*». Amin. Scrieți în cartea Mea de azi cuvântul cel pentru biserica din cetatea Târgoviște și pentru arhiereul care a stat pe scaunul acesta. Acum opt ani, în ziua aceasta, v-am trimis pe voi spre el cu cuvântul Meu pentru piatra aceasta de la voi, pentru jertfelnicul Meu de la voi, iar acum grăiesc cu el în cer, căci sunt aproape patruzeci de zile de când l-am luat de pe pământ după ce l-am trecut prin suferință pentru pocăință, pentru curățire și pentru ca să fiu adevărat în cuvântul Meu cel pus peste el acum opt ani când i-am spus: «*Pace ție, cel ce stai pe scaunul bisericii Mele, iar dacă ești necredincios cuvântului Meu care vine spre tine, pacea Mea să se întoarcă la Mine*». Dar iată, Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului, Eu sunt Cel ce deschide, și nimeni nu va închide. Deschid cerul și poruncesc îngerului Meu să-l vestească și să-l aducă lângă coborârea Mea la voi pe cel ce a stat arhiereu în cetatea Târgoviște. Amin.

Iată îngerul, și pe cel ce am zis că îl voi trimite în casa lui să spună la toți să nu facă ce a făcut el cu voi, să nu se ridice ca și el să surpe lucrul Meu cu voi, că e lucru mântuitor, și Eu sunt Cel ce sunt, și grăiesc din grădină de la voi. Amin.

Apropie-te, tu, cel ce ai stat opt ani pe scaun de arhiereu în cetatea Târgoviște și peste împrejurimile ei. Acum opt ani, în ziua aceasta, am venit spre tine cu fiii grădinii Mele. Am venit cuvânt, cuvânt dulce, și ți-am făcut rugămintea să-Mi ocrotești de furtuni și de irozi și de iude grădinița cuvântului Meu și pe cei unși de Mine în ea ca să-Mi stea înainte când vin cuvânt peste pământ. Ți-am spus atunci că această grădiniță este lucrarea Mea și am scris cu pană cuvântul Meu spre tine, ca să Mă înscriu pe pământ cu această piatră. Și M-am înscris. Stă între Mine și tine cuvânt scris, care mărturisește prin cartea Mea din zilele acestea, iar cartea aceasta, iată, Eu sunt. Eu și nu omul, precum Eu am fost cu omul prin Moise și prin prooroci. Tu însă ai fost puțin la inimă și la credință pentru Mine și pentru cei trimiși de Mine spre tine, căci așa este pe pământ, omul nu mai trage cu cele curate, cu cele sfinte, căci cel de pe pământ, pământesc este, și de pe pământ grăiește și lucrează. Acum Îmi împlinesc cuvântul ca să te trimit în casa ta, și te-am adus pe cărarea cărții Mele ca să mărturisești din cer peste biserică și să spui ce este această

lucrare și grădina care o poartă. Ochii sufletului tău sunt vii și văd, căci sufletul este viața omului, viața care se duce la Dumnezeu, fiindcă de la Dumnezeu este, iar Eu, Domnul Cel Atotputernic, grăiesc așa: Eu sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului, Cel ce deschide, și nimeni nu închide. Întărește-te, că Eu te-am curățit ca să-ți întăresc sufletul și duhul în cer. Eu suflu peste tine și te întăresc ca să grăiești de lângă Mine. Amin, amin, amin.

– *Milostivirea Ta, Doamne, m-a smuls din locul cel tare în care m-am înfipt, căci Tu ai grăit prin prooroci și ai zis: «Cuiul înfipt în locul cel de nădejde se va slăbi și se va frânge și va cădea, și povara care atârnă de el se va face praf». Scaunul de la Târgoviște este scaun curat, iar eu am voit să mă așez pe el, și m-am așezat, iar Tu m-ai smuls de pe el, că n-am împlinit voia Ta ca să mă fi curățit pentru el și să iubesc ce iubești Tu și să cred ce faci Tu și să-Ți deschid când Tu bați. Tu ai bătut și iar ai bătut, dar eu nu Ți-am deschis, și am voit să fiu necredincios, lovind cu cuvânt de defăimare în cei ce Te poartă cuvânt de venire a Ta peste pământ. Tot ce am păcătuit eu vreme de șaiszeci de ani ai vieții mele în trup, nu a atârnat greu când ai trimis îngerii să mă măsoare, față de cât a atârnat păcatul împotrivirii mele pentru grădinița cuvântului Tău de la Pucioasa. Ai trimis îngerii să mă măsoare când m-ai băgat la înălbit prin suferință, dar eu am rămas împietrit când auzeam că bați ca să-Ți deschid. Aș fi fost cel mai mare dintre frații bisericii dacă aș fi voit să mă fac sfânt, ca să pot apoi primi cu credință cuvântul Tău pentru pregătirea venirii Tale cu veacul cel nou. Dar n-am voit, iar Tu m-ai smuls și m-ai pus la cuptor. Milostivirea Ta m-a miluit apoi, căci Tu ai dat poruncă până să plec din trup, și a venit la patul suferinței mele fiu din grădina Ta și m-a îmbrățișat la piept, rostind în taină rugăciunea cea către Tine pentru iertarea mea, căci cei din grădina Ta sunt milostivi ca și Tine, Doamne, căci sunt copii curați la inimă și la trup și la fire și la duh. Eu însă i-am defăimat în fața oamenilor, ca să mă slăvesc pe mine însumi, iar Tu ai scris în Scripturi: «Cel ce grăiește de la sine își caută slava sa».*

Eu, și toată biserica, am lăsat totul pe necredință pentru venirea Ta în grădinița cea cu fii unși cu ungere nouă. Am făcut ce a făcut Israel cel necredincios când Iezechiel, proorocul Tău, a ieșit în fața cetății Ierusalimului cu o cetate în brațe și a proorocit că ea va cădea. Când cei din grădinița Ta au ieșit din partea Ta cu piatra aceasta în brațe ca să proorocească pentru Tine și pentru ea, eu am fost necredincios și împietrit, așezându-mă împotriva Duhului Sfânt, Care suflă din gura Ta peste ieslea cuvântului Tău de la Pucioasa. Acum plâng și suspin văzând și auzind cum răsună cerul de numele acestei cetăți în care își are sălaș ieslea cuvântului Tău. Dacă Tu voiești, spune-le celor din grădină să-Ți ceară să-mi ștergi plânsul și suspinul, ca să nu-l port pe veci, căci Tu ești Părintele veșniciei, și ce puțină credință este pe pământ! M-am jucat cu mine însumi de-a moartea, de-a necredința, căci m-am înfipt în loc tare și m-am prăbușit, și m-am luptat împotriva luminii și am fost biruit de ea.

Mă înspăimânt când mă uit la cel ce a așezat piatra aceasta, căci eu am pus lanțuri peste el, iar suferința inimii lui e mare. Pe el l-am coborât, iar eu m-am înălțat; pe el l-am smerit, iar eu m-am mărit; pe el l-am lăsat sărac, iar eu m-am vrut bogat, dar fericit este el de cei din cer, căci cel ce se smerește pe sine, acela este înălțat de cei din cer. Sunt rușinat de înseși faptele mele. L-am înjosit pe el în fața bisericii, în fața lumii. L-am supus voii mele și l-am adus să șteargă numele Tău, Doamne, de pe piatra aceasta. Dar cine este cel ce poate sta împotriva Ta? E mare durerea lui, căci cel ce stă mai mare peste el în cetatea aceea, apasă greu peste el și îl strâmtorează și îl înlăcrimează, căci biserica de pe pământ nu este ce trebuie să fie, ci este stăpănită de omul slavei deșarte, care știe voia lui Dumnezeu, dar n-o așează peste el ca să fie biserica biserică cu păstori sfinți, care să păstorească. S-a întâmplat ca și cu țiganul pe care l-a întrebat un stăpân de oi dacă-i place cașul și urda și carnea de miel și lâna, iar el a zis că-i place, dar când i-a zis stăpânul oilor să meargă cu oile și să le pască, nu i-a mai plăcut.

Iată, eu am osândit suflet nevinovat și m-am pus să judec ca unul care știam, și apoi, Tu, Doamne, ai întors asupra mea judecata mea. Am văzut în cer un sfânt care mi-a spus așa: „Eu

cât am fost în trup nu m-am nevoit prea mult pentru suflet, iar când îngerii au venit să-mi ia sufletul, văzându-mă tras în stânga pentru greșalele mele eu am zis așa când îngerul mi-a arătat tot ce am făcut: recunosc că am făcut acestea, dar Hristos Domnul a spus așa: «Nu judecați și nu veți fi judecați; iertați și vi se va ierta», și eu cât am stat pe pământ n-am judecat pe nimeni și n-am ținut răutate pe cel ce mi-a greșit, ci l-am iubit. Și atunci, îngerul meu cel bun m-a câștigat de partea lui Dumnezeu“. *Așa mi-a spus acest sfânt. Eu însă m-am jucat cu mine însumi de-a judecata, Doamne, căci m-am crezut în putere. N-am luat în seamă piatra aceasta pe care ai zidit-o Tu și ai mărturisit-o prin arhiereul pe care l-ai ales lângă ea. Acum văd că Tu ești piatra aceasta pe care Te scrii, și că o ai în vârf, dar eu m-am sfârâmat în ea, după cum este scris: «Oricine va cădea pe această piatră, se va sfârâma, iar pe cine piatra va cădea, se va face puzderii».*

Acum m-ai adus în casa mea, între cei cu care am domnit peste biserica Ta, ca să le spun să nu facă ce am făcut eu împotriva lucrării Tale de nou Ierusalim. În cer este ascultare, și eu ascult acum, și le spun așa: nu vă mirați, nu vă îndoiiți de puterea lui Dumnezeu care m-a adus la voi, că sfântul Macarie și mulți sfinți ca el, vorbeau de pe pământ cu cei din morminte. M-a adus Domnul spre voi ca să vă spun că răsună glasul îngerilor de numele cetății de la Pucioasa, spre judecata conștiinței mele, dar milostivirea lui Dumnezeu a sosit împotriva osândeii mele și a rostit peste cei unși în grădina Domnului să mijlocească pentru mine, că eu am căzut la pocăință în vremea suferinței, și a văzut Dumnezeu pocăința mea, și a trimis uns din grădina aceasta și a rostit peste mine în taină iertare pentru pocăință. Și dacă nu voiți să înțelegeți, așa cum nici eu n-am voit, puneți mâna la gură și rugați-vă lui Dumnezeu să vă deschidă ochii și să vedeți lumina cuvântului lui Dumnezeu, care vine să lumineze calea oamenilor, căci calea lui Dumnezeu nu se mai vede pe pământ, că e gros întunericul, iar omul înțelept nu are înțelepciune, cum zice el că are, căci numai Dumnezeu este înțelepciunea.

Nu dați să veniți spre scaunul acesta în care eu m-am zdrobit, că e scaun sfânt, și trebuie să stea pe el om sfânt, așa cum a fost arhiereul Nifon, care a rostit peste scaunul acesta scaun de om sfânt și de biserică sfântă, și a rostit peste el legătură împotriva celor ce nu sunt curați. Domnul Cel bun a dezlegat acum scaunul acesta prin cuvântul Lui și al arhiereului Nifon, care a venit ca și mine acum cu Domnul după patru sute nouăzeci de ani, rostind dezlegarea legăturii, ca să fie scaunul acesta pentru om credincios și curat și sfânt și umilit, pentru omul cel numit de Dumnezeu. Amin.

Nu mai aruncați cu pietre în cel ce s-a așezat să împlinească binecuvântarea bisericii Noului Ierusalim, căci Noul Ierusalim e nume mare, e viață sfântă în fiii bisericii, e petrecere cu sfinții și cu îngerii pe pământ, dar cei ce nu cred n-au cum să vadă. Eu însă vă zic: «Oricine va cădea pe această piatră, se va sfârâma, iar pe cine piatra va cădea, se va face puzderii». Lăsați pe cei din grădina aceasta și nu mai veniți să-i ispitiți, căci ei sunt cei cuminți, sunt cei frumoși între fiii oamenilor, sunt cei tocmiți de Dumnezeu pentru viață de rai pe pământ, sunt cei trudiți de Dumnezeu pentru înnoirea drumurilor, pentru calea venirii Domnului. Se vor prăbuși mulți din cei ce au lovit în această piatră. Eu însă îi rog pe cei din grădina aceasta să fie mijlocitori la cer pentru iertarea multora, căci mulți sunt cei ce s-au izbit în piatra aceasta nouă, fiindcă Dumnezeu are scris în Scripturi înnoirea facerii, răscumpărarea făpturii. Ridicați și voi biserica pe piatra ei, că plânge Domnul pentru căderea în care ea stă. Fugiți de dușmani, că eu am răstignit pe Domnul între tâlhari crezând că așez la mijloc crucea, dar nu omul, ci Domnul va veni ca să facă o turmă și un Păstor. Lepădați viața cea cu plăceri păcătoase și faceți-vă săraci de bunăvoie, și curați și ascultători de lumina cuvântului lui Dumnezeu, care spune că vine judecata pentru fiecare faptă.

Astăzi m-a făcut Dumnezeu învățător din cer peste voi, ca să-mi dea apoi plată de învățător, plată de mărturisitor al venirii Lui cu slava Noului Ierusalim peste România, pământul salvării pentru cei credincioși și sfinți.

Astăzi am împlinit voia Ta, Doamne. Miluiește-mă, și pune-mi aceasta împotriva tuturor păcatelor mele cu care am împuns atâta vreme pe pământ dumnezeirea Ta. Și le mai spun și celor din cetatea Târgoviște, să se îndumnezeiască din cuvântul Tău, Doamne, și să trăiască vii, căci eu nu i-am învățat să fie vii, de vreme ce nici mie nu mi-am cerut aceasta; și le spun să se roage la Tine să faci voia Ta peste scaunul acesta, căci s-au sculat oameni care se încumetă ca și mine să stea pe acest scaun străjuit de îngeri și de lucrare de îngeri.

Iar acum, stând în fața bisericii și mărturisind lucrarea Ta, Te rog, iartă-mă, pentru rugăciunile celor din grădina cuvântului Tău. Amin, amin, amin.

– Iată îngerul, și pe cel ce am zis că-l voi trimite în casa lui ca să mărturisească lucrarea Mea cu voi. Eu, Domnul Cel Atotputernic, sunt Cel ce am cheile morții și ale iadului, sunt Cel ce deschide, și nimeni nu va închide. Grăiesc cuvânt și zic: cel ce voiește să se lovească de acest scaun fiind nepregătit, acela se va sfărâma, iar pe cine scaunul va cădea, acela se va face pudzerii. Amin.

E mare zarvă pentru scaunul acesta. Se zbat mulți, se numesc mulți pe ei înșiși pentru acest scaun, dar nu așa este lucrarea de biserică, și zic: cel ce nu se zbate pentru mărire și pentru întâietate și pentru scaun, acela este cel smerit și umilit pe care Eu, Domnul Cel Atotputernic, îl voiesc ca să-Mi pască turma și să sufle peste ea trăire vie și să Mi-o învieze pentru veșnicie. Amin. Eu voi privi și voi socoti și voi da fiecăruia după cum va lucra pentru Mine și pentru cetatea aceasta. Cel ce se numește pe sine sau cel numit de om, Eu nu-l opresc, așa cum nu l-am oprit nici pe cel ce s-a încercat cu acest scaun zdrobindu-se în el. Voiesc însă să biruiesc pentru turma creștină după voia Mea, iar cel ce va fi de la Mine în mijlocul acestei cetăți de scaun, acela să stea pe cruce, nu pe scaun, căci crucea este scaun de domnie, fiindcă Eu pe cruce am stat Domn peste pământ. Celui ce nu-i place să se răstignească pe sine pentru Mine, acela nu este vrednic să vină în mijlocul acestei cetăți de scaun, căci păstorul trebuie să-și pună viața pentru oi, trebuie să se răstignească pe sine pentru Mine, ca să-l am păstor bun peste oile Mele, și ca să am Eu oi; Eu, și nu omul așa cum este astăzi în biserici.

Iar voi, cei din grădina cuvântului Meu, luați cartea aceasta și trimiteți-o bisericii rugându-vă Mie să fie voia Mea precum în cer așa și pe pământ pentru această cetate de scaun. Amin, amin, amin. Iar pentru arhiereul Meu cel umilit de toți cei ce se zbat pentru cununi pe pământ, Eu, Domnul, îi voi lui da plata răbdării sfinților și îi voi șterge suspinul, pentru că a suferit și suferă pentru numele Meu, iubindu-Mă și așteptându-Mă să vin să-l izbăvesc cu brațul Meu cel izbăvitor, și mare va fi izbăvirea lui, căci Eu întru el binevoiesc, așa după cum am binevoit de Mi-am lucrat prin el lucrarea Mea de nou Ierusalim, cea pentru facerea din nou a lumii, a cerului nou și a pământului nou, și toată gura va amuți atunci, fiindcă Eu voi fi Cel Atotputernic pentru cei ce sunt ai Mei răbdând cu Mine și pentru Mine. Amin.

Cuvântul Meu pentru cetatea aceasta de scaun, Târgoviște, acesta este: voi lucra peste ea și pentru ea după cum ea va lucra pentru Mine și pentru planul Meu cel de salvare, care este sfințenia cea din om: Eu, Domnul, strălucind în trupul, în sufletul, și în duhul omului sfânt. Amin.

Glasul Meu este ca vuietul apelor mari, și din gura Mea iese sabie ascuțită, cu două tăișuri. Cel ce nu crede că Eu sunt cuvântul acesta care vine cu norii peste grădina Mea, acela se osândește pe sine, și mulți se vor prăbuși pentru necredință. Amin.

Acum, fiilor, îl slobozesc pe cel ce l-am adus în fața bisericii ca să mărturisească lucrarea Mea cu voi, și îl așez în pace, iar el așa Îmi spune: „*Acum slobozește pe robul Tău, Doamne, că am văzut cu ochii sufletului meu mântuirea pe care Tu ai pregătit-o înaintea noroadelor pentru luminarea lor, și pentru slava numelui Tău și a poporului Tău cel sfânt, și pentru venirea Ta, Doamne. Amin.*“

Am scris această carte Eu, Domnul, și o pecetluiesc. Amin. Pecetea Mea, aceasta este: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

21-11/04-12-1999